

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 stycznia 2024 r. znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 13 grudnia 2023 r., odmówił P. M., prawa do emerytury pomostowej. Organ wskazał, że odmówił przyznania wnioskodawcy emerytury, ponieważ nie udowodnił on okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat praz po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 164 z późn. zm.).

Organ wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, Zakład uwzględnił okres zatrudnienia od 1 grudnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r., tj. 1 miesiąc.

Jednocześnie organ wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze Zakład nie uwzględnił okresów zatrudnienia od 1 lutego 1991 r. do 30 listopada 1998 r. oraz od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z 31 października 2019 r. w pkt 11 informuje, że wnioskodawca nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Organ zauważył, również, że brak jest świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, a z pozostałej dodatkowej dokumentacji nie wynika charakter wykonywanej pracy oraz jakim pojazdem była wykonywana praca, jak również to, że pracodawca nie potwierdza, że w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2019 r. wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych, ponieważ nie zgłosił wnioskodawcy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na drukach (...).

Na podstawie dowodów, dołączonych do wniosku, Zakład przyjął za udowodnione okresy:

- nieskładkowe: 0 lat, 8 miesięcy i 12 dni,
- składkowe: 39 lat, 4 miesięcy i 19 dni,
- staż sumaryczny: 40 lat, 1 miesiąc i 1 dzień,
- staż w szczególnych warunkach/charakterze 0 lat, 1 miesiąc i 0 dni.

[decyzja – k. 28-28v. akt ZUS]

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 20 lutego 2024 r. złożył P. M., zaskarżając ją w całości i zarzucając jej naruszenie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych – przez odmowę przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury pomimo wykonywania przez niego pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pomimo spełnienia przesłanek ustawowych.

W związku z powyższym skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze;
2. ewentualnie, w przypadku nie uwzględnienia wniosku zawartego w pkt 1, wniósł o uchYLENIE zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu;
3. zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach i w szczególnym, charakterze jako kierowca najpierw przez krótki okres czasu, a następnie przez całe swoje życie samochodu ciężarowego o masie powyżej 3,5 tony. Rzecz bowiem w tym, iż w O. Spółdzielni (...) nie było samochodów osobowych i nie było de facto stanowiska kierowcy konwojenta.

[odwołanie – k. 3-5]

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. Organ wskazał, że ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w O. w okresie od 1 lutego 1991 r. do 31 października 2019 r. Z przedłożonej dokumentacji zastępczej z lat 1991-2017 wynika, że wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku kierowcy konwojenta oraz, w krótkim okresie czasu – kierowcy samochodu ciężarowego.

[odpowiedź na odwołanie – k. 12-12 verte]

Na rozprawie z dnia 22 kwietnia 2024 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, natomiast pełnomocnik organu ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

[stanowiska końcowe stron na rozprawie z dnia 22 kwietnia 2024 r. e-protokół (...):01:29 - 01:03:15 – płyta CD k. 96]

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. M. urodził się (...)

[bezsporne]

Skarżący ukończył (...) Szkołę Zawodową w O. w zawodzie mechanik kierowca pojazdów samochodowych. Wnioskodawca posiada prawo jazdy kat. C od 15 lutego 1984 r., a kategorii C+E od 8 października 1984 r.

[odpis świadectwa ukończenia (...) w aktach osobowych, prawo jazdy okazane na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2024 r. 00:09:37 – płyta CD k. 96]

W okresie od 25 stycznia 1982 r. do 16 października 1985 r., skarżący pracował w (...) Kombinacie Budowlanym (...). W trakcie trwania powyższego zatrudnienia wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy.

[świadectwo pracy – k. 3 akt kapitałowych ZUS, świadectwo pracy k. 22, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 6 akt kapitałowych ZUS]

W okresie od 26 października 1983 r. do 16 października 1985 r., wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

[zaświadczenie k. 23, książeczka wojskowa k. 43 akt kapitałowych ZUS]

W okresie od 7 listopada 1985 r. do 31 stycznia 1991 r., wnioskodawca pracował w Wojewódzkim Zakładzie (...) w Ł., na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy.

[świadectwo pracy k. 25-25v.]

Następnie od 1 lutego 1991 r. do 31 października 2019 r. wnioskodawca pracował w (...) Spółdzielni (...) w O. na stanowiskach: kierowcy, kierowcy – ciężarowego pow. 3,5 tony (w okresie od 1 do 31 grudnia 1998 r.) oraz kierowcy – konwojenta (od 1 grudnia 2013 r.) w pełnym wymiarze czasu pracy.

[świadectwo pracy k. 4-5 akt emerytalnych ZUS, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu 7-8v. akt kapitałowych ZUS]

Pracując w Wojewódzkim Zakładzie (...) w Ł., a następnie w (...) Spółdzielni (...) w O. (która przejęła (...) w Ł.) wnioskodawca pracował jako kierowca, jeżdżąc samochodami ciężarowymi. Ubezpieczony jeździł samochodem S. (...), J., M., I. czy M. z nadwoziem typu izoterma – niekiedy również z przyczepą. Przez cztery ostatnie lata wnioskodawca jeździł samochodem-cysterną, którą woził mleko. Każdy z tych samochodów miał dopuszczalny ciężar całkowity powyżej 3,5 tony.

Wnioskodawca rozwозиł produkty nabiałowe, takie jak mleko w butelkach czy twarogi. W dłuższe trasy, np. na D. (do W., K., Z.) czy na P. (do G., G.), wnioskodawca jechał wraz z konwojentem i drugim kierowcą – zmiennikiem. W trakcie jazdy w dłuższą trasę, kierowcy prowadzili samochód na zmianę – gdy pierwszy z kierowców był zmęczony, to drugi prowadził samochód.

Wnioskodawca nie jeździł samochodami dostawczymi typu Ż., Tarpan czy N.. W zakładzie znajdował się jedynie jeden samochód o dopuszczalnym ciężarze całkowitym poniżej 3,5 tony, którego wnioskodawca jednak nie prowadził w ramach swoich obowiązków pracowniczych.

Załadunkiem towarów zajmowali się pracownicy magazynu, a to, kto zajmował się ich rozładunkiem, zależało od zakładu docelowego. Zdarzało się, że wnioskodawca pomagał przy załadunku i rozładunku towaru, np. mleka u rolników, od których je odbierał.

[zeznania świadka S. A. e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:23:42-00:29:17 – płyta CD k. 96, zeznania świadka Z. C. e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:29:17-00:34:22 – płyta CD k. 96, zeznania świadka W. K. (1) e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:35:18-00:38:48 – płyta CD k. 96, zeznania świadka S. K. e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:39:13-00:43:54 – płyta CD k. 96, zeznania świadka I. C. e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:45:02-00:50:15 – płyta CD k. 96, zeznania świadka G. M. e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:50:27-00:52:37 – płyta CD k. 96, zeznania świadka J. O. e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:53:11-00:55:39 – płyta CD k. 96, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 22 kwietnia 2024 r. 00:58:23-01:00:03 w zw. z 00:05:16-00:19:20 – płyta CD k. 96]

P. M., w okresie od 7 stycznia 2021 r. do 15 marca 2022 r., był zatrudniony na stanowisku kierowcy, w pełnym wymiarze czasu pracy, w przedsiębiorstwie Usługi (...). W okresie zatrudnienia u tego pracodawcy, nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

[świadczenie o pracy k. 21 akt emerytalnych ZUS]

Wnioskodawca, w okresie od 3 stycznia 2020 r. do 6 stycznia 2021 r. oraz od 21 marca 2022 r. do 31 marca 2022 r., był zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w Z..

[zaświadczenie o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych k. 23 akt emerytalnych ZUS]

P. M. złożył wniosek o emeryturę pomostową w dniu 13 grudnia 2023 r.

[wniosek – k. 1-2v. akt emerytalnych ZUS]

W dacie złożenia wniosku o emeryturę P. M. nie pozostawał w stosunku pracy.

[bezsporne]

Wnioskodawca udowodnił staż pracy wynoszący łącznie 40 lat, 1 miesiąc, 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, w tym o lat, 1 miesiąc, o dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

[bezsporne]

Sąd Okręgowy powyższy stan faktyczny odtworzył na podstawie powołanych dokumentów znajdujących się w aktach ZUS-owskich oraz dodatkowo złożonych dokumentach z akt osobowych wnioskodawcy, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała, a i Sąd z urzędu nie znalazł powodów by odmówić im wiarygodności.

Ponadto Sąd oparł się o zeznania świadków: S. A., Z. C., W. K. (2), S. K., G. M., J. O., I. C., którzy pracowali w tym samych zakładach pracy, co wnioskodawca, dając im wiarę w całości, albowiem korelowały wzajemnie ze sobą, a także z ww. dokumentami, tworząc spójną, logiczną całość. Sąd oparł się, także, na zeznaniach wnioskodawcy w zakresie, w jakim są one niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Uznanie ww. zeznań za wiarygodne nie sprawia jednak, iż Sąd podziela, przedstawioną przez wnioskodawcę, ocenę prawną, o czym poniżej.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, iż w myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r. (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 164 z późn. zm., dalej: ustawa o emeryturach pomostowych), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Należy zaznaczyć, iż ustawą z dnia 9 marca 2022 r. o zmianie ustawy o emeryturach pomostowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 755), która weszła w życie z dniem 20 kwietnia 2022 r. (z wyjątkiem art. 1 pkt 5 i art. 5 ustawy – wchodzących w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.), na podstawie art. 1 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy doszło do uchylecia punktu 7 artykułu 4 ustawy pomostowej tzn., że od dnia 20 kwietnia 2022 r. ustawodawca nie przewiduje już, że jednym z warunków nabycia uprawnień do emerytury pomostowej jest rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy.

Nadto, należy wskazać, iż ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o emeryturach pomostowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1667), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. (z wyjątkiem art. 2, 6, 8-11 w/ w ustawy), na podstawie art. 1 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy doszło do uchylecia punktu 5 artykułu 4 ustawy o emeryturach pomostowych, a tym samym usunięto z ustawy o emeryturach pomostowych wymaganie dotyczące wykonywania prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 r. Dzięki tej zmianie prawo do emerytury pomostowej będą nabywały kolejne roczniki pracowników zatrudnionych przy pracach z ustawy o emeryturach pomostowych bez ryzyka, że nie nabeą prawa do wcześniejszego świadczenia tylko dlatego, że nie pracowały w określonych warunkach przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Jednocześnie, powyższą ustawą zmieniającą, nie zmieniono tego, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, uważa się, również, osoby wykonujące przed dniem 1 stycznia 2009 r. prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o

emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1251 z późn. zm.). Ponieważ jednak jedną z przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej jest to, aby pracownik wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych po 31 grudnia 2008 r., okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przebyte przed 1 stycznia 2009 r. mogą być uwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej tylko w przypadku takich pracowników, którzy po 31 grudnia 2008 r. wykonywali pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Innymi słowy, przepis art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, do nabycia prawa do emerytury pomostowej, wymaga łącznego spełnienia wszystkich wymienionych w nim przesłanek, a jedną z nich jest wymóg, aby pracownik, także po 31 grudnia 2008 r., wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Od 1 stycznia 2024 r., nie jest już natomiast wymagane, aby pracownik, także przed dniem 1 stycznia 1999 r., wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej, przez osoby, niespełniające warunku z art. 4 pkt 6, przewiduje art. 49 ustawy, według którego prawo do emerytury pomostowej, przysługuje również, osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-4 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy (to jest w dniu 1 stycznia 2009 r.) miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis, zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej, dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

Warunkiem nabycia emerytury pomostowej, w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, tj. po dniu 31 grudnia 2008 r. Natomiast jeżeli osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i z tego względu posiada jedynie staż pracy w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów, to może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu obecnie obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 tej ustawy). Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być traktowany w ten sposób.

[tak: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28.10.2014 r., III AUa 746/14, LEX nr 2020029]

A zatem, stosownie do powołanego powyżej przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w

szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. art. 3 ust. 1 i 3, a nie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

[tak: wyrok Sądu Najwyższego z 4.12.2013 r. II UK 159/13, LEX nr 1405231, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 7.11.2013 r., III AUa 343/13, LEX nr 1403681]

Należy przy tym podkreślić, że jedynie, łączne, spełnienie wszystkich przesłanek, uprawnia do uzyskania prawa do wskazanej emerytury. Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych.

[tak: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26.04.2012 r., III AUa 252/12, LEX nr 1164689]

Innymi słowy, aby uzyskać prawo do emerytury pomostowej, ubezpieczony musi wykonywać pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze określone w załącznikach nr 1 lub nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Aby emerytura pomostowa przysługiwała ubezpieczonemu na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, musi on wykonywać prace określone w powyższych załącznikach po 31 grudnia 2008 r., a na podstawie art. 49 ustawy – gdy na dzień 1 stycznia 2009 r. jego okres wykonywania prac określonych w powyższych załącznikach wyniósł co najmniej 15 lat.

Prace o szczególnym charakterze, w myśl art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W zaskarżonej decyzji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych podnosił, że do pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, Zakład nie uwzględnił okresów zatrudnienia od 1 lutego 1991 r. do 30 listopada 1998 r. oraz od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z 31 października 2019 r. w pkt 11 informuje, że wnioskodawca nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Organ zauważył, również, że brak jest świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, a z pozostałej dodatkowej dokumentacji nie wynika charakter wykonywanej pracy oraz jakim pojazdem była wykonywana praca, jak również to, że pracodawca nie potwierdza, że w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2019 r. wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych, ponieważ nie zgłosił wnioskodawcy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na drukach (...).

Należy, jednak, zaznaczyć, że dla uzyskania uprawnienia do emerytury pomostowej istotne znaczenie ma fakt wykazania pracy w warunkach szczególnych. Fakt, że płatnik składek, mimo obowiązku nałożonego w art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, nie wystawił stosowanego zaświadczenia o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie uniemożliwia przyznania tego świadczenia.

[tak: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 19.02.2020 r., III AUa 1200/19, LEX nr 2977259]

Podobnie, nie uniemożliwia przyznania ubezpieczonemu świadczenia to, że płatnik nie uiszczał składki na Fundusz Emerytur Pomostowych, jeżeli praca wykonywana przez ubezpieczonego rzeczywiście należałaby do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Mając na względzie powyższe, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, celem ustalenia rzeczywistego charakteru i rodzaju pracy wykonywanej przez skarżącego w spornym okresie. W tym celu, przesłuchał powołanych świadków,

samego wnioskodawcę, a także dokonał analizy dokumentów z oryginalnych akt osobowych odwołującej z tego okresu zatrudnienia.

W niniejszym postępowaniu, niesporne było, iż wnioskodawca, który wiek 60 lat osiągnął 15 czerwca 2023 r., udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze w wymiarze 40 lat, 1 miesiąc i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych.

Z zebranych dowodów jednoznacznie wynika, że ubezpieczony, w okresie od 7 listopada 1985 r. do dnia 31 października 2019 r., był zatrudniony w (...) w Ł., przejętą następnie przez OSM w O.. Wskazania wymaga, iż powyższym okresie ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy pojazdów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W tym miejscu należy zauważyć, że wykaz prac o szczególnym charakterze określa Załącznik nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, a biorąc pod uwagę, że wnioskodawca twierdził, iż w okresie spornego zatrudnienia wykonywał pracę kierowcy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, należy odwołać się do uregulowania zawartego w poz. 8-10 załącznika nr 2 do ustawy pomostowej, gdzie jako prace o szczególnym charakterze wskazano prace kierowców:

- autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym,
- pojazdów uprzywilejowanych oraz
- pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r.

Prace kierowców innych pojazdów samochodowych, nie zostały więc zaliczone przez ustawodawcę do prac o szczególnym charakterze.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie wskazuje, jednak, by wnioskodawca, pracując jako kierowca, prowadził którykolwiek z powyższych rodzajów pojazdów. Wnioskodawca nie był bowiem ani kierowcą autobusu, trolejbusu czy motorniczym tramwajów w transporcie publicznym, ani nie prowadził pojazdów uprzywilejowanych, ani nie prowadził pojazdów przewożących towary niebezpieczne w rozumieniu powyższej umowy międzynarodowej.

Jak, bowiem, wynika z dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków, a także wnioskodawcy, będąc zatrudnionym w Wojewódzkim Zakładzie (...) w Ł., a następnie w (...) Spółdzielni (...) w O. od 7 listopada 1985 r. do 31 października 2019 r., skarżący pracował jako kierowca, jeżdżąc samochodami ciężarowymi. Ubezpieczony jeździł samochodem S. (...), J., M. (...) czy M. z nadwoziem typu izoterma – niekiedy również z przyczepą, jak również samochodem-cysterną do wożenia mleka. Wnioskodawca w okresie zatrudnienia u ww. pracodawców rozwoził produkty nabiałowe, takie jak mleko w butelkach czy twarogi.

Należy, w tym miejscu, wskazać, że mleko i produkty nabiałowe, które wnioskodawca przewoził w spornym okresie, nie należą towarów niebezpiecznych, które zostały w sposób jednoznaczny określone w tabeli A stanowiącej załącznik do Umowy europejskiej, dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych ((...)), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2011 r. nr 110 poz. 641).

Pracę kierowcy pojazdu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony, które wykonywał wnioskodawca, można zakwalifikować, jedynie jako pracę w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co samo w sobie, nie umożliwi przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej, **jeżeli po 31 grudnia 2008 r.** nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, ujętych w załącznikach nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Warto, także, dodać, że w toku niniejszego procesu wnioskodawca nie wykazał również, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu **art. 3 ust. 1 i 3 ustawy** o emeryturach

pomostowych, w okresie od 7 stycznia 2021 r. do 15 marca 2022 r., gdy pracował w przedsiębiorstwie Usługi (...) – w wystawionym przez tego pracodawcę świadectwie pracy, wskazano, że **wnioskodawca nie wykonywał takich prac, czego skarżący, w toku procesu,** nie podważył.

Tym samym, należy uznać, że wnioskodawca nie wykonywał pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych ani po 31 grudnia 2008 r., ani przez okres 15 lat przed 1 stycznia 2009 r.

Reasumując, słuszne jest stanowisko organu rentowego, iż ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do emerytury pomostowej gdyż nie spełniania on ani warunków określonych w art. 4 pkt 6, ani w art. 49 pkt. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, po dniu 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca ani nie wykonywał, bowiem, pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, ani na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Tym samym, mając na względzie wszystkie okoliczności sprawy, oraz poczynione rozważania prawne, Sąd uznał, iż wnioskodawca nie może nabyć prawa do emerytury pomostowej, na podstawie powołanych w treści uzasadnienia przepisów.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.